

Ordføreren: Hvis man skulde gaae ind paa en fuldstændig Revision af hele Tiendelovgivningen, saa vilde vistnok baade denne Sag og den foregaaende Sag og flere andre Sager og Tilfælde komme under Overveelse; men det forekommer mig ikke, at der er Grund til at trække flere med den foreliggende Sag ikke meget nær forbundne Sager ind under den. Det turde maaskee være mere hensigtsmæssigt, hvis man vilde have Forandring i denne Retning, at fatalia appellationis f. Ex. ikke skulde regnes fra den Tid, da Kjendelsen blev forkyndt vedkommende Parter, thi det er, saavidt jeg kan skjønne, Meningen, men fra den Tid, da Kjendelsen blev affagt, og det turde da maaskee være hensigtsmæssigt, at Kjendelsen affiges paa Formandens Bopæl, og vedkommende Parter underrettes derom af Stævningsemændene; saa blev dog fatalia appellationis regnede fra et bestemt Tidspunkt for alle Vedkommende, medens det derimod nu efter Forslaget, saaledes som det her foreligger, snarere maa antages, at fatalia appellationis skulle regnes fra den Tid, Kjendelsen bliver forkyndt for hver Enkelt af de vedkommende Parter paa deres Bopæl, hvorved de jo altsaa ville blive forskjellige for de forskjellige Personer i den samme Sag. Forresten veed jeg ikke engang, om det er aldeles nødvendigt, efter den bestaaende Lovgivning, at Tiendecommissionen møder paa Stedet og der affiger Kjendelsen; dette er just ikke udtrykkeligt bestemt i den i den foreslaaede Paragraph citerede Forordning af 12te Marts 1828 § 2, og jeg seer aldeles ingen Nødvendighed for, at Commissionen møder og affiger Kjendelsen paa Aastedet; det maa vistnok være tilstrækkeligt, at Kjendelsen affiges paa Formandens Bopæl, og at Vedkommende, eftersom de have Lyft dertil, kunne møde eller lade møde der. Det forekommer mig derfor nok, at den nærværende Sag kunde forjæne en Omordning, men at den dog maaskee helst maatte være noget anderledes, end som den erede Forslagsstiller har ønsket det. Ligeledes synes det mig heller ikke ganske heldigt at paaberaabe sig Cancellieskrivelsen af 26de August 1840 her i dette Tilfælde som en Lov, og at den skulde indføres i en Lov, som den lovgivende Magt nu skulde give.

Orsted: Det forekommer mig dog ogsaa, at der kan slyde Uklarhed og Forvillinger af, at de 6 Maaneder, inden hvilke Amtstiendecommissionens Kjendelse skal paaantes, maatte regnes fra den Tid, at Kjendelsen blev forkyndt for Vedkommende, hvilket ikke altid vil blive til samme Dag, ligesom det heller ikke vil blive saa vittterligt og kundbart, som naar de regnes fra Kjendelsens Afsligelse. Det forekommer mig ogsaa, at det ikke er nødvendigt, at Kjendelsen affiges paa det Sted, om hvis Tiende der er Spørgsmaal, men at den meget godt kan affiges paa Formandens Bopæl. Da det dog ikke antages, at de øvrige Tiendecommissairer ere tilstede, og da de vedkommende Parter blot kaldes til at møde om de ville — de kunne blot kaldes dertil, men paa ingen Maade forpligtes dertil — og, da det altid maa være tilstrækkeligt for hvert af Partierne, at der er Een, der møder paa dets Begne eller paa en anden Maade søger at skaffe Alle Kundskab om den affagte Kjendelse, til hvis Paaante der haves en Frist af 6 Maaneder, forekommer det mig ikke, at Forslaget kan være af særdeles Vigtighed.

Boigt: Jeg maa dog tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det ofte kan være Tilfældet, at Formanden kan boe 5 à 6 Mile borte fra det Sted, hvor de i Sagen Intereserede boe, og at det derfor kan være nogen Ulempe for dem at skulle møde hos ham. Jeg skjønner derfor ikke rettere, end at det i høj Grad vilde være i deres Interesse, hvis man antog det stillede Vædringsforslag.

Thalbitzer: Men de skulle jo ikke møde der, thi en af Tiendecommissairerne skal jo forkynde Kjendelsen paa Aastedet. Det var ogsaa med Hensyn dertil, at jeg yttrede mig, som jeg gjorde.

Orsted: Det er dog ikke befalet, at Tiendecommissairen skulde reise dertil, hvilket ogsaa vilde medføre Bekostning. Naar han kalder Parterne til at møde for sig, som jeg tidligere yttrede, medfører dette ingen Forpligtelse til at møde, og der er intet synderligt Kald for ham til at møde, siden de meget godt paa anden Maade kunne blive underrettede om Kjendelsen.

Stampe: Jeg skal blot tillade mig den